

HA.66.L2.102601-04

bevoeg beide bekl

Griffienummer :
 Repertoriumnummer : *850*
 Verstekvonniss : - Griffienummer :
 - Veroordelingsnummer(s) :
 Vonnisdatum : 30.03.2010

PRO JUSTITIA

**De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
 13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:**

INZAKE

**DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMSE
 GEWEST**, bevoegd voor het grondgebied van de provincie met diensten
 gevestigd te ;

Eiser in herstel, vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te

EN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1.
 arbeider, geboren te op
 wonende te ,
 Nederlander.

HA.66.L2.102601-04

2.
bediende, geboren te _____ op _____,
wonende te _____,
Nederlandse.

Verdacht van:

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

op niet nader te bepalen datum tussen 10 maart 2003 en 23 juni 2004.

op het onroerend goed gelegen te _____ gekadaastreerd of geweest zijnde

eigendom van

ingevolge akte van 12/09/2003 verleden voor notaris _____, met standplaats te

een zonevreemde woning, gelegen in agrarisch gebied niet te hebben verbouwd conform de stedenbouwkundige vergunning verleend door het College van Burgemeester en Schepenen van 10/03/03, doch wederrechtelijk een volledige nieuwbouw te hebben opgericht of laten oprichten

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedebouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22 oktober 1996, en thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003:

- de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand, te weten: volledige afbraak van de woning, inclusief de vloerplaat

HA.66.L2.102601-04

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 01/12/2008,
nr. :n ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 60,43 euro. De Bewaarder (get.)

IN VERZET tegen een vonnis van de Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt, 13° kamer, bij verstek tegen hen uitgesproken in datum van 03.02.2009.

Welk vonnis vermeldt:

VERKLAART beklagden schuldig aan het misdrijf, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Eerste beklagde

Veroordeelt beklagde voor de feiten tot een geldboete van 250,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op **1.375,00 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op **137,50 euro**.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van **46,68 euro**, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis en de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis, welke eveneens door beklagde dienen gedragen te worden.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 77.2^o K.B. 27.04.2007, de verplichting op tot betaling van een vergoeding van **30,69 euro**.

HA.66.L2.102601-04

Tweede beklagde

Veroordeelt beklagde voor de feiten tot een geldboete van 250,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op **1.375,00 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op **137,50 euro**.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van **46,68 euro**, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis en de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis, welke eveneens door beklagde dienen gedragen te worden.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 77.2° K.B. 27.04.2007, de verplichting op tot betaling van een vergoeding van **30,69 euro**.

*** *** ***

En alvorens uitspraak te doen over de herstellvordering, verzendt de zaak naar de Hoge Raad voor Herstelbeleid, teneinde advies uit te brengen over de gevorderde herstelmaatregel.

Heropent de debatten ter zitting van **02 juni 2009**, teneinde kennis te nemen van het advies van de Hoger Raad voor Herstelbeleid.

Houdt de uitspraak over de overige kosten aan.

*** *** ***

HA.66.L2.102601-04

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in de vordering;

- Mr. , namens de eiser in herstel;

- Mr. advocaat te
vertegenwoordigt beklaagden, die ter zitting niet verschenen.

*** *** ***

Het verzet is regelmatig naar vorm en werd tijdig ingesteld; het is derhalve ontvankelijk.

De rechtbank stelt vast dat het verzet aan het persoonlijk toedoen van beklaagden te wijten is.

Het vonnis bij verstek gewezen in datum van 3 februari 2009 is vervallen.

Gezien de geschreven conclusies en stukken van beklaagden en de geschreven conclusies van de eiser in herstel.

1.

Beklaagden zijn de mede-eigenaar van een onroerend goed gelegen te
thans kadastraal gekend onder

Deze percelen liggen binnen de grenzen van een agrarisch gebied (gewestplan
ggk. bij K.B. van 22 maart 1978).

2.

Beklaagden worden ervan verdacht in strijd met de stedenbouwkundige vergunning
van 10 maart 2003, een volledige nieuwbouw te hebben opgericht.

HA.66.L2.102601-04

3.

Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 10 maart 2003 werd aan beklaagden een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het verbouwen van een zonevreemde woning.

Op 23 juni 2004 werd vastgesteld dat de oorspronkelijke woning met meer dan 100 % werd uitgebreid en dat de verschijningsvorm en karakter van de oorspronkelijke woning niet behouden werd.

Bij besluit van het college van burgemeester schepenen van 22 november 2004 werd de aanvraag tot regularisatie van het bouwen en uitbreiding van een bestaande woning, geweigerd.

Bij besluit van de Bestendige Deputatie van 16 februari 2005 werd het ingestelde beroep tegen deze laatste beslissing niet ingewilligd.

Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 3 april 2006 werd de vergunning tot het regulariseren van een bestaande (herbouwde) zonevreemde woning geweigerd.

Bij besluit van de Bestendige Deputatie van 29 juni 2003 werd het ingestelde beroep tegen deze laatste beslissing niet ingewilligd.

Er werd geen administratief beroep aangetekend bij de bevoegde minister.

Het is derhalve bewezen dat beklaagden in strijd met de stedenbouwkundige vergunning van 10 maart 2003 een volledige nieuwbouw hebben opgericht: er werden nieuwe funderingen gegoten en de binnen- en buitenmuren werden volledig heropgebouwd en tevens werd de indeling van de (zonevreemde) woning totaal gewijzigd; volgens verklaring van beklaagde zijn de bouwwerken aangevangen omstreeks 10 maart 2003.

Beklaagden leggen geen stedenbouwkundige over.

Wegens de ernst en de aard van dit misdrijf, wordt een geldboete van 250 euro opgelegd.

De argumentatie van beklaagden m.b.t. de overeenstemming van de stedenbouwkundige vergunning van 10 maart 2003 en de huidige toestand is niet gegrond.

Volgens de vergunning van 2003 zouden van het toen bestaande volume de volledige muren bewaard worden; zodat de aanvraag van 2003 kaderde onder de toepassing van art. 145bis DORO, waarin in bepaalde gevallen een uitzondering werd voorzien voor een bestaand hoofdzakelijk vergund gebouw.

HA.66.L2.102601-04

In tegenstelling met de vergunning van 2003 werd het bestaand gebouw gesloopt en herbouwd voornamelijk omdat de te bewaren muren in slechte bouwfysische toestand waren; het bestaand hoofdzakelijk vergund gebouw werd vervangen door een nieuwbouw.

Wegens de aard en de ernst van dit misdrijf, kan aan beklaagden niet het voordeel van de opschorting worden verleend maar dient integendeel een effectieve bestraffing te worden opgelegd.

Beklaagden hebben in strijd met een stedenbouwkundige vergunning waarbij werken aan een bestaand-zonevreemd gebouw werd toegelaten, de oorspronkelijke constructie totaal afgebroken en vervangen door een nieuwbouw in de veronderstelling dat hun handelswijze naderhand zou worden geregulariseerd.

4.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 16 maart 2005. Op dat ogenblik was het huishoudelijk reglement van de HRH niet goedgekeurd.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 voorafgaande titel Sv.) ingesteld en is niet verjaard.

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

Op 20 maart 2009 verleende de Hoge Raad voor het Herstelbeleid een niet-eensluidend advies en ging niet akkoord met de gevorderde herstellvordering, omdat volgens haar te weinig elementen werden aangereikt om het ruimtelijke aspect te toetsen van de destijds op het perceel bestaande en vergunde toestand enerzijds en de in overtreding opgerichte constructies anderzijds en de vergelijking tussen deze situaties.

Dit advies is niet bindend voor de rechtbank.

Agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in ruime zin waar, behoudens een aantal limitatief opgesomde uitzonderingen, enkel de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen mogen worden opgericht.

Het kwestieuze perceel is gelegen langs deze weg dwarst een agrarisch gebied dat omgeven is door een woonzone, een parkgebied en het kanaal; de door beklaagden opgerichte constructie is de enige woning aan de linkerzijde van

Bovendien heeft de woning een zuiver residentieel karakter en is vreemd aan enige landbouwactiviteit, zodat de herstellvordering gegrond voorkomt.

HA.66.L2.102601-04

In casu kan geen meerwaarde worden opgelegd omdat dit zou inhouden dat een bestaande illegale woning zou worden gedoogd.

Het opleggen van aanpassingswerken kan in casu evenmin worden opgelegd nu de oorspronkelijke woning werd afgebroken.

De herstellvordering is bijgevolg wettig en kennelijk niet onredelijk en berust niet op een machtsoverschrijding dan wel machtsafwendings, zoals ten onrechte door beklagden wordt voorgehouden.

De dwangsom is aangepast aan de aard van het misdrijf.

*** *** ***

Gezien de hiernavolgende artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,187,188,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003), 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004), 27 maart 2009 (B.S. 15 mei 2009).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door KB. 31.10.2005 art. 1

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41
en de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** *** ***

HA.66.L2.102601-04

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK;**

Alle strijdige conclusies als ongegrond verwerpende,

Verklaart het verzet ontvankelijk.

Stelt vast dat het vonnis van 3 februari 2009, bij verstek gewezen tegen beklaagden, vervallen is.

Stelt vast dat het verstek aan het persoonlijk toedoen van beklaagden te wijten is.

En opnieuw rechtdoende:

Verklaart beklaagden schuldig aan het misdrijf, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Eerste beklagde

Veroordeelt beklagde voor de feiten tot een geldboete van 250,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op **1.375,00 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op **137,50 euro.**

Verwijst beklagde tot de kosten het verstekvonnis en van huidig verzetsvonnis, deze te wijten zijnde aan het persoonlijk toedoen van beklagde, in totaal begroot op de som van **71,41 euro**, doch niet inbegrepen

Hierin niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheeken van huidig vonnis en de kosten van betekening van het verstekvonnis - niet begroot bij gebrek aan desbetreffende stukken in het dossier bij de uitspraak van huidig vonnis – dewelke eveneens door beklagde gedragen dienen te worden.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, vervangen bij art. 1 K.B. van 29.07.1992, gewijzigd bij art. 1 K.B. van 23.12.1993 en bij art. 1 K.B. van 11.12.2001, dat opnieuw van toepassing is ingevolge de vernietiging van het K.B. van 27.04.2007 door het arrest van de Raad van State van 17.12.2008, de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van **25,00 euro.**

HA.66.L2.102601-04

Tweede beklagde

Veroordeelt beklagde voor de feiten tot een geldboete van 250,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op **1.375,00 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op **137,50 euro**.

Verwijst beklagde tot de kosten het verstekvonnis en van huidig verzetsvonnis, deze te wijten zijnde aan het persoonlijk toedoen van beklagde, in totaal begroot op de som van **71,41 euro**, doch niet inbegrepen

Hierin niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheeken van huidig vonnis en de kosten van betekening van het verstekvonnis - niet begroot bij gebrek aan desbetreffende stukken in het dossier bij de uitspraak van huidig vonnis – dewelke eveneens door beklagde gedragen dienen te worden.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, vervangen bij art. 1 K.B. van 29.07.1992, gewijzigd bij art. 1 K.B. van 23.12.1993 en bij art. 1 K.B. van 11.12.2001, dat opnieuw van toepassing is ingevolge de vernietiging van het K.B. van 27.04.2007 door het arrest van de Raad van State van 17.12.2008, de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van **25,00 euro**.

*** *** ***

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte constructie- inclusief de vloerplaat-, onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te vervoeren en te verwijderen.

HA.66.L2.102601-04

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan – verminderd met de opbrengst van de verkoop van materialen en voorwerpen- verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DETIENDE KAMER**,
30 maart 2010, alwaar zetelden:

Ondervoorzitter, enige rechter,
, Substituut Procureur des Konings,
Griffier.